

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 8 października 2019 r.

Poz. 6767

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.627.2019 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 października 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 506 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XI/162/19 Rady Miasta Mysłówice z dnia 29 sierpnia 2019 r. w sprawie przyjęcia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Mysłówice, dalej jako „uchwała” - w całości, jako sprzecznej z art. 19 ust. 5 pkt 2, pkt 3, pkt 4, pkt 5, pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1437 ze zm.), dalej jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 sierpnia 2019 r. Rada Miasta Mysłówice przyjęła uchwałę Nr XI/162/19 w sprawie przyjęcia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Mysłówice. Załącznik do uchwały stanowi: *REGULMIN DOSTARCZANIA WODY I ODPROWADZANIA ŚCIEKÓW*. W podstawie prawnej uchwały wskazano przepis art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 19 ust. 3, 4 i 5 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 września 2019 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Przepis art. 19 ust. 1 ustawy stanowi delegację ustawową do wydania aktu prawa miejscowego (art. 19 ust. 4 ustawy).

Stosownie do treści ust. 5 powyższego przepisu ustawy regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;

2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;

3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;

4) warunki przyłączania do sieci;

5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;

6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;

- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Ustawa w art. 19 ust. 5, ściśle określiła zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Konstrukcja tego przepisu nie daje prawa radzie gminy ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w tym przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Zakres spraw podlegających unormowaniu w Regulaminie ma charakter wyczerpujący, co należy rozumieć w ten sposób, że uchwalając Regulamin, rada powinna zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień. Wskazując zakres zagadnień, które mogą być objęte Regulaminem, ustawodawca w skonstruowaniu delegacji ustawowej posłużył się sformułowaniem kategorycznym: *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:(...)*. To prowadzi do wniosku, że treść Regulaminu musi bezwzględnie odpowiadać zakresowi delegacji ustawowej. Zgodnie zaś z tym zakresem powinien on określać jedynie prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym zawierać elementy wskazane w art. 19 ust. 5 pkt 1 – 9 ustawy. Wszystkie one są elementami obligatoryjnymi Regulaminu i brak któregośkolwiek z nich dyskwalifikuje Regulamin w całości.

Z art. 7 Konstytucji RP wynika, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę Miasta przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

W ocenie organu nadzoru, § 15 ust. 1 – 3 załącznika do uchwały nie wypełnia dyspozycji art. 19 ust. 5 pkt 5 ustawy. Rada Miasta w ww. przepisach uchwały wskazała, iż: *1. Dostępność usług wodociągowych i usług kanalizacyjnych ograniczona jest do urzędzeń wodociągowych i urzędzeń kanalizacyjnych posiadanych przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne. 2. Poziom dostępu do usług wodociągowo - kanalizacyjnych w poszczególnych latach wyznaczają wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urzędzeń wodociągowych i urzędzeń kanalizacyjnych Przedsiębiorstwa. 3. Szczegółowe techniczne warunki dostępu do usług wodociągowo - kanalizacyjnych ustalane są w warunkach przyłączenia do sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej, o których mowa w Rozdziale 5 niniejszego regulaminu.* Wymaga podkreślenia, że jeżeli ustawodawca wprost wskazał, iż należy określić warunki techniczne, to przyjmując należy, iż celem tego upoważnienia było zobligowanie organu gminy do wskazania przesłanek (czynników wyznaczających lub warunkujących, elementów, cech koniecznych), po spełnieniu których zaistnieje możliwość skorzystania z usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Organ stanowiący gminy powinien określić w niniejszej uchwale w sposób precyzyjny i konkretny warunki techniczne określające możliwość dostępu do ww. usług. Tymczasem w przedmiotowej uchwale (w rozdziale 6, § 15 ust. 1-3 załącznika do uchwały) brak jest wskazania warunków technicznych. Z treści załącznika do uchwały nie sposób wywieść, jakie są warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych.

Nadto, Rada Miasta wskazała, że *Poziom dostępu do usług wodociągowo - kanalizacyjnych w poszczególnych latach wyznaczają wieloletnie plany rozwoju i modernizacji urzędzeń wodociągowych*

*i urzędzeń kanalizacyjnych Przedsiębiorstwa (§ 15 ust. 2 załącznika do uchwały). Zadaniem organu nadzoru, odesłanie do poziomu usług w przyszłości nie zawiera się w pojęciu „warunków technicznych określających możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych”. Powyżej wskazane stanowisko organu nadzoru jest spójne z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 marca 2018 r. (sygn. akt VIII SA/Wa 896/17, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym Sąd stwierdził, iż: *Treścią regulaminu nie może być bowiem określanie reguł dostępu do sieci w przyszłości, zwłaszcza poprzez odesłanie do wieloletnich planów rozwoju i modernizacji urzędzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Regulamin, jako akt prawa miejscowego, powinien zawierać normy generalne i abstrakcyjne, a charakteru takiego nie mają wypowiedzi programowe i prognostyczne, obecne w planach. Poza tym takie odesłania do planów nie mieszczą się w pojęciu "technicznych warunków określających możliwość dostępu do usług wodociągowo - kanalizacyjnych", a poza tym są nieprecyzyjne.**

Reasumując, w ocenie organu nadzoru, Rada Miasta Mysłowice nie wypełniła prawidłowo upoważnienia wynikającego z art. 19 ust. 5 pkt 5 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowa uchwała zawiera również inne nieprawidłowości.

Treść § 5 ust. 3 załącznika do uchwały jest sprzeczna z art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Rada w § 5 ust. 3 załącznika do uchwały określiła, że: *Przedsiębiorstwo udostępnia Ogólne Warunki Umowy na dostawę wody i odprowadzanie ścieków na swojej stronie internetowej.* Zdaniem organu nadzoru, Rada Miasta nie posiada kompetencji do nakładania na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obowiązków sporządzania i udostępniania ogólnych warunków umowy na dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Konieczność zamieszczenia zagadnień wymienionych w art. 19 ust. 5 ustawy w akcie prawa miejscowego wskazuje na intencję ustawodawcy, aby wszyscy odbiorcy korzystali z usług przedsiębiorstw wodociągowych i kanalizacyjnych na podobnych zasadach. Regulamin ma charakter generalny, a więc może dotyczyć kilku przedsiębiorstw. Umożliwienie przedsiębiorstwu określenia ogólnych warunków umowy na dostawę wody i odprowadzanie ścieków może spowodować, że odbiorcy będą traktowani w różny sposób w zależności od tego, z usług jakiego przedsiębiorstwa korzystają (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 1 sierpnia 2006 r., sygn. akt II SA/Wr 378/06, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Dalej, trzeba wskazać, że § 7 i § 8 załącznika do uchwały są sprzeczne z art. 19 ust. 5 pkt 3 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. W treści § 7 załącznika do uchwały wskazano, że: *Długość okresu rozliczeniowego określa umowa, przy czym jest to okres nie krótszy niż jeden miesiąc i nie dłuższy niż trzy miesiące, w szczególnych przypadkach nie dłuższy niż sześć miesięcy. Przedsiębiorstwo może stosować różne okresy rozliczeń dla poszczególnych taryfowych grup Odbiorców Usług lub obszaru.* Natomiast w § 8 załącznika do uchwały określono - *Wejście w życie nowych taryf nie stanowi zmiany umowy. Stosowanie przez Przedsiębiorstwo cen i stawek opłat wynikających z nowych, prawidłowo podanych do wiadomości publicznej taryf, nie wymaga odrębnego informowania Odbiorców Usług o ich wysokości.* W ocenie organu nadzoru, wyżej wskazanym § 7 i § 8 załącznika do uchwały Rada Miasta przekroczyła upoważnienie wynikające z art. 19 ust. 5 pkt 3 ustawy, czym istotnie naruszyła prawo. Wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Natomiast obligatoryjne elementy umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zostały określone w art. 6 ust. 3 pkt 1 – 6 ustawy. Wobec powyższego, przepisy załącznika do uchwały odnoszące się do treści umowy wykraczają poza zakres delegacji ustawowej i naruszają określoną prawem cywilnym zasadę swobody kształtowania stosunków umownych. Rada również nie posiada kompetencji do nakładania bądź zwalniania przedsiębiorstwa z obowiązku informowania odbiorców usług o zmianie taryf.

Również trzeba podnieść, że § 11 pkt 2 załącznika do uchwały jest sprzeczny z art. 19 ust. 5 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. W treści ww. § 11 pkt 2 załącznika do uchwały wskazano: *Do wniosku, o którym mowa w § 10, osoba ubiegająca się o przyłączenie do sieci powinna załączyć: 2) kopię mapy sytuacyjnej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego, określającego usytuowanie nieruchomości, o której mowa w punkcie 1, względem istniejącej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej oraz innych obiektów i urzędzeń uzbrojenia terenu (mapa S+U+E w skali 1:500 lub 1:1000 lub mapa do celów projektowych).* Zobowiązanie do przedłożenia załącznika w postaci kopii mapy sytuacyjnej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego stanowi przekroczenie delegacji ustawowej. Żaden przepis ustawy nie upoważnia Rady Miasta do określenia warunków, innych niż wynikają z przepisów ustawy z dnia

7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jedn.: Dz.U. z 2019 r., poz. 1186 ze zm.). Budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych wymaga, stosownie do art. 29a ust. 1 ustawy Prawo budowlane, sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Tego przepisu nie stosuje się, jeżeli inwestor dokonał zgłoszenia. Wówczas w zgłoszeniu należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami (art. 30 ust. 2 ustawy Prawo budowlane). Oprócz wymienionych elementów zgłoszenia przepis art. 30 ust. 3 ustawy Prawo budowlane - w przypadku zgłoszenia budowy przyłączy wodociągowych lub kanalizacyjnych - wymienia także projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane. Brak jest zatem podstaw prawnych do żądania przedłożenia przez ubiegającego się o przyłączenie jego nieruchomości do sieci – kopii *mapy sytuacyjnej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjno-kartograficznego, określającej usytuowanie nieruchomości, o której mowa w punkcie 1, względem istniejącej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej oraz innych obiektów i urządzeń uzbrojenia terenu (mapa S+U+E w skali 1:500 lub 1:1000 lub mapa do celów projektowych* (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 19 czerwca 2006 r., II SA/Łd 335/06, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 29 września 2006 r., II SA/Lu 682/06, oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 23 stycznia 2014 r., II SA/Wr 824/13, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Rada przedmiotowym przepisem załącznika do uchwały dokonała również niedozwolonej modyfikacji przepisów ustawy Prawo budowlane. Modyfikacja (czy powtórzenie) przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że zmodyfikowany (powtórzony) przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 r., sygn. akt I SA/Lu 882/02, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W treści § 13 załącznika do uchwały wskazano, iż *Warunkiem przystąpienia do prac, zmierzających do przyłączenia nieruchomości do sieci, jest pisemne uzgodnienie z Przedsiębiorstwem dokumentacji technicznej (w tym projektu) i sposobu prowadzenia tych prac oraz warunków i sposobów dokonywania przez Przedsiębiorstwo kontroli robót*. W ocenie organu nadzoru, ww. § 13 załącznika do uchwały jest sprzeczny z art. 19 ust. 5 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Należy podkreślić, że przepisy ustawy Prawo budowlane przewidują dwa odrębne tryby realizacji budowy przyłączy wodociągowych oraz kanalizacyjnych. Pierwszy z nich uregulowany jest w art. 30 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 29 pkt 20 ustawy Prawo budowlane, zgodnie z którym budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych wymaga zgłoszenia właściwemu organowi, w którym należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia. Zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy Prawo budowlane do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 (o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane), oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji. Do zgłoszenia budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 20, należy ponadto dołączyć projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane (art. 30 ust. 3 ustawy Prawo budowlane). Drugi tryb realizacji budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych uregulowany został natomiast w art. 29a ustawy Prawo budowlane. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu - budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych w tym trybie wymaga sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Do budowy tej stosuje się przepisy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (art. 29a ust. 2 ustawy Prawo Budowlane). Przepisów tych nie stosuje się, jeżeli inwestor wcześniej dokonał zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 (art. 29a ust. 3 ustawy Prawo Budowlane). Skoro ustawodawca zwolnił inwestora z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, a więc z przedłożenia projektu budowlanego, a wśród dokumentów wymaganych do zgłoszenia pominął projekt przyłącza, to nałożenie obowiązku dokonania uzgodnień dokumentacji technicznej projektu przedsiębiorstwem nie ma podstawy prawnej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt II SA/Łd 212/16; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt II SA/Ol 452/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/Go 1155/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt II SA/Go 155/18; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 6 marca 2018 r., sygn. akt II SA/Rz 1288/17, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W ocenie organu nadzoru, § 16 ust. 2 załącznika do uchwały jest sprzeczny z art. 19 ust. 5 pkt 4 i 6 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Rada w ww. § 16 ust. 2 załącznika do uchwały wskazała, że *Jeżeli "Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej" przewidywały wybudowanie przez przyszłego Odbiorcę Usług urządzeń wodociągowych i/lub kanalizacyjnych, warunkiem przystąpienia do odbioru przyłącza może być wcześniejszy odbiór tych urządzeń.* Zdaniem organu nadzoru, Rada nie posiada kompetencji do obciążania odbiorców usług obowiązkiem wybudowania urządzeń wodociągowych i/lub kanalizacyjnych z własnych środków, nawet za ich zgodą. Wykonanie tego obowiązku nie może stanowić przesłanki do dokonania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza. Owszem ustawodawca w art. 31 ust. 1 ustawy wskazał, że osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie. Przepis ten jednak dotyczy przypadku, w którym osoba wybudowała urządzenia z własnych środków i ma możliwość wyboru określonego zachowania po ich wybudowaniu, tj. podejmuje samodzielnie decyzje czy chce te urządzenia przekazać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu (por. m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 27 lutego 2018 r., sygn. akt II SA/Wr 830/17, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Wobec powyższego, nałożenie obowiązku wybudowania urządzeń wodociągowych i/lub kanalizacyjnych nie zawiera się w zakresie określenia warunków przyłączania do sieci oraz sposobu dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza, co stanowi istotne naruszenie prawa poprzez przekroczenie kompetencji posiadanych przez Radę Miasta Mysłowice.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją, co nastąpiło w niniejszej sprawie (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminny stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XI/162/19 Rady Miasta Mysłowice z dnia 29 sierpnia 2019 r. w sprawie przyjęcia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Mysłowice, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w całości, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak